

Amor? O, ce amară fericire...

Mihai Eminescu

Amor? O, ce amară fericire,
Cât dulce chin e în acest cuvânt!
Un zâmbet e în zile de mâhnire,
Un soare e la 'ntunecos avânt.

Ș'atunci prin casă - un dulce geniu trece
Frumos și blând... părea că-i geniul vinei
Celei mai mândre 'n astă lume rece...
O taină poartă în zâmbirea finei
Frumoasei guri, ce nici prin gând ne trece,

Care-i e taina; iară geniul cine-i?

Tu mă urmezi adânc în somn
Pe luciul visurilor mele,
Plutind, al gândurilor Domn,
Ca luna ce se prinde

Cu dulcea ei icoană
Pe fața unui lac.